

ISTENTISZTELET

Teológiai szemináriumi hallgató koromban a vasárnapi iskolai tanítás módszerének a tanulmányozására, tanárunk kisebb csoportokra osztotta az osztályt a lecke felett való eszmecserére. Ellátott tárgyalási anyaggal. Az egyik eszmecserére tárgya a vasárnapi iskola bevezető összefoglalásának a tárgyrendje volt. Az első helyen az a pont állt: "A sorrend legyen az istentisztelethez méltó." (Worshipful.) Itt kezdtük az elmélkedést és itt meg is akadtunk. Milyen visel-

kedés, vagy magatartás méltó az istentisztelethez? Hogyan lehet ezt a tisztelő viselkedést bevezetni?

Eszmecsere mégis hasznos volt. Megállapítottunk két fontos tényt az istentisztelettel kapcsolatban. Az egyik az volt, hogy a Biblia nem beszél "nyilvános istentiszteletről" és nem ad semmiféle tiszteleti sorrendet. A másik, hogy az istentisztelet személyes és nem kollektív. A tisztelet a szív magatartásától és Isten iránti szeretetétől függ. Ezek szerint az igazi személyes istentisztelet nem lehet semmiféle külső eszközökkel sem erősíteni, sem csökkenteni.

Az ember lelke világhatalom. Nem lehet kényszeríteni arra, hogy bárkit is szeressen, ha nem akar, nem lehet erőltetni arra, hogy higgyen, ha hitetlen akar maradni. Viszont, ha szeret, a szeretetet nem lehet elvenni tőle. Az emberiség történelme telve van Romeo és Júlia példákkal. Inkább meghalnak, mint-hogy egymást megtagadják. Az igazi hitet sem lehet üldözéssel, vagy kínzással kiirtani. Sok ezer vértanú bizonyítja ezt és mai időkben a szovjet munkatáborok, börtönök és földalatti vallásos mozgalmak mutatják a hit erejét.

I.

A Szentírás nem tesz említést nyilvános istentiszteletekről. Nincs az Írásban szó tömeg tiszteletről. Nem tanítja az Ige, hogy ahol többen vannak, ott bensőségesebb és valószínűbb a tisztelet.

Az Úr Jézus figyelmeztetett arra, hogy Isten imádásánál nem a mennyiség, hanem a lelki minőség számít. Ezért mondta: "Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok köztük." Az "ott vagyok" kifejezés azt is jelenti, hogy ahol megtisztelnék engem, én is megtisztellem őket jelenlétemmel, akkor is, ha csak ketten lesznek együtt.

Az Újszövetség nem tartalmaz utasítást, vagy mintát az ún. nyilvános istentiszteletek sorrendjére. Ez a hiány nem mulasztás. Az istentisztelet a szívben van s a hívők magukkal viszik az összefoglalást idejére és helyére. Semmiféle jól kidolgozott, finom papírra nyomtatott sorrend nem növelheti a hívők szeretetét, imádatát és nem helyettesítheti a szív érzelmét. A nagy orgona, a sokszor világiakból álló énekkar nem adhat semmit a szív tartalmához.

A magyarországi református "Doktorok Kollégiuma" ma is keresi a legjobb nyilvános istentiszteleti sorrendet. "Ma is", majdnem 2000 évvel Krisztus születése után! A római egyháznak van egy évszázadok óta rögzített liturgiája. Az anglikán egyház is dicsekedhet szép szertartásos "tisztelettel". A baptisták és methodisták átvettek egyet-mást az anglikán liturgiából. Szép mindez, de a templomok üresek. Aki igazán akarja tisztelni az Urat, az liturgia és egyházi előírás nélkül is megteheti.

Kell egy édesanyát buzdítani szép szóval, énekkel, hogyan szeresse gyermekét? Kell-e liturgia ahhoz, hogy az ifjú mátkapár kifejezze egymás iránt való vonzódását? Vajon nem szalmát csépelnek-e az egyházak, amikor a liturgia fejlesztésén fáradoznak? (Folyt. a 3. old.-on)

ŐSZ

*Telt magtárak, színültig búzák,
rogyásig görék sárga csövekkel,
olajcsordító napraforgótáblák,
gyümölcsök, tündöklés, őszi reggel.*

*Kövékés makk potyog, kopogva hull dió,
szőlő ezerjő, csipős must mámorít,
íz, illatok buggyant csodája
kábitóan tetézi az őszi ajándékait.*

*Bájos kertek, fűszeres levegő,
nem gyár, nem város, nem kohó,
csend üdít, dáiák, pasztellszín őszi virágok
lombok ruhája narancs-bíborban lobogó.*

*Gyémántos ökörnyál szép szőtte az őszi,
angyal üdvözlét, zoltármuzsikás,
magasan fenn vadlúdsibogás,
elzissen egy utolsó darázs.*

*Arany napok.
Bőség és áldás, jószág és szépség
egyik másikba ér,
az őszi, az őszi Uram,
Téged dicsér.*

Szemtanú

November második vasárnapja irodalmi nap!

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Molnár Balázs, Dr. Henry E. Austin,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$12.00 per year

Send subscription and change of address to

Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számszámát 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
7005 Mine Creek Lane, Raleigh, NC. 27609
Tel.: (919) 847-3792

Alelnök: DR. HENRY E. AUSTIN
2 High Street, New Brunswick, NJ 08901
Tel.: (201) 545-1392

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th Str., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
MRS. LYDIA CHATTO
8902 Fuller Ave., Cleveland, OH 44104
Tel.: (216) 641-4611

Pénzügyi Bizottság elnöke:
GABRIEL PETRE
C/o 796 Atlanta Ave., NE. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Bethesda Otthon igazgatója: ERNEST J. KISH,
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:

Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

SZEMLE

A **MISSZIÓ SZÓ GAZDAG** tartal-
mú vallásos gyűjtőnév. Majdnem min-
den vallásos tervet és tettet magába
foglal. Az Úr ügyével való foglalkozás:
misszió. A gyülekezet anyagi szükségle-
teinek a fedezésére adott pénzbeli, vagy
anyagi segítség: misszió. Az adakozás
neve is misszió. A külföldön működő
lelkimunkások, a hittérítők, misszioná-
riusok. A vallásos irodalom pártolása és
osztogatása: misszió. Templomépítés:
misszió. Léghűtő berendezés: misszió.

A szó eredete a latin **mitto**. Jelentése:
küldök. Ha betűszerinti fordításban ad-
nánk vissza a "mitto" latin szót, akkor a
misszió helyett küldetést, vagy küldöttet
mondanánk. A misszió szóval az Úr
ügyére gondolunk, de a küldetés, vagy
küldött szóval a magunk köteletségére
és feladatára hivatkozunk. Ez utóbbi
használata a szónak minden alkalom-
mal figyelmeztetne személyes megbízatá-
sunkra és köteletségünkre. A misszió
szóba sok minden belefér, de a küldetés
szó csak rám vonatkozik. A misszió
szóból ki lehet vonni a személyes feladat
vállalást, a személyes felelősséget, vala-
mint a személyes törődést. A küldetés
kötelez.

AZ IRODALMI NAPON

**gondoljunk arra, hogy sajtótermé-
keink gazdagítják misszióinkat. La-
punk összetartja a Szövetségünkhöz
tartozó magyar baptistákat.**

Az **Evangeliumi Hírnök** lelkesít,
ismertet és az Úr ügyéért harcol. Ez a
lap a **szabad földön élő magyar bap-
tisták szabad lapja**. A szabadság és
az Úr ügye nekünk egy.

Irodalmunk támogatásával kife-
jezzük hálánkat, hogy állami beavat-
kozás és ellenőrzés mentesen élhet-
jük gyülekezeti életünket. Megerő-
sítjük elhatározásunkat, hogy "a sza-
badságban, amelyre Krisztus minket
megszabadított" megállunk.

Küldjük adományainkat Szövet-
ségünk pénztárnoka címére:

Mr. Louis Drescher
2936 East 124th Street
Cleveland, Ohio 44120

A misszió szó gyakori használata a
mai keresztyének között annál megle-
pőbb, mivel ezt a szót nem találjuk a Bib-
liában. Az újszövetségi nép nem hasz-
nált, máskülönben bekerült volna a
Szentírásba. Hogy miként csúszott be a
felekezeti szótárba, azt nem tudjuk.

**HOGYAN FEJLŐDÖTT AZ EL-
SŐ SZÁZAD** keresztyénsége olyan cso-
dálatos módon a "misszió" szó ismerete
nélkül? Mivel lelkesítették az apostolok
és a gyülekezetvezetők Krisztus népét a
tevékenységre? Talán jobb kérdés az:
mire lelkesítették az atyafiakat? Temp-
lomokat nem építettek, iskolákat nem
alapítottak. A lelkipásztorok ellátásáról
tett említést Pál apostol, de ezt nem misz-
zió kötelességnek, hanem természetes
emberi gondoskodásnak tartották. Az
Ige szót, hogy "Mélto a munkás a maga
jutalmára", egyszerűen elfogadták. (I.
Tim. 5:18)

Nem volt "misszió", mégis Krisztus
ügye haladt előre.

Krisztus adott megbízást, de ezt nem
a szervezetnek adta, hanem személyek-
nek. A megbízás nem úgy hangzott,
hogy támogassátok a missziót, hanem
úgy, hogy "tegyetek tanítványokká min-
den népeket". Ezt a személyes megbízást
haggyák figyelmen kívül a modern ke-
resztyének s megnyugtadják magukat a
misszió támogatásával. A "missziót"
pénzzel is lehet végezni. Viszont a megbí-
zatás végrehajtása személyes érdeklődés
és cselekedet kíván. Missziót végeznek
a szervezetek, a gyülekezetek, a hivatá-
sos evangélisták. A szervezet működhet
gépiesen, minden érzés nélkül.

**MI LENNE, HA A NAGY EVAN-
GÉLISTÁK** ötven—hatvan ezres, na-
gyobb részben keresztyén hallgatósága
megtartaná azt, amit Krisztus paran-
csolt és ahelyett, hogy szép beszéd hall-
gatásában élne keresztyénségét, "tanít-
ványozna" (így lehetne magyarul hozni
azt, amit Krisztus mondott), és 50—60
ezer hívő teljesítené Krisztus parancsát?
A megtérésre, Krisztus követésére való
felszólítás mindig személyes tevékeny-
ség volt, amelyben az érzelem és a meg-
győződés nagyobb szerepet játszott,
mint az értelemre hatás. A megtérés a
szív dolga. A szervezetből hiányzik az a
személyes íz, személyes érdeklődés, ami
a bizonyágtevés lényeges kelléke.

Az első és második században nem
rendezhettek nagy evangélicációs gyű-

léseket. Fizikai lehetetlenség volt 50—60 ezer embert összegyűjteni és ilyen tömegnek hangszórók nélkül az evangéliumot hirdetni. A pogány világban az üldözésre kész kormányhatóságok miatt sem gondolhattak nagy evangélizációs gyűlések tartására. De nem is kellett. Az apostolok és Krisztus követői tudták, hogy a tanítványszerzés nem megy futószalagon. Az egyetlen tömeg gyűlésről a jeruzsálemi jelentésből tudunk. A tömeg itt a zsidó ünnepekre Jeruzsálembe tódult izraelitákból állt. Péter ezt az alkalmat használta ki.

HA MÁR HASZNÁLJUK A MISSZIÓ SZÓT, vigyázzunk, hogy ne legyen az lelki kötelességünk helyettesítése. Végezzük a küldetést s biztosak lehetünk abban, hogy ha Krisztus parancsát teljesítjük, akkor abban bent van a misszió is. Támogassuk a gyülekezetet, de ne ez legyen a főcél, és fő kötelesség. Adakozzunk, rendezzünk összejöveteleket, de tartsuk mindig szem előtt, hogy a lelkek megmentése a krisztusi cél. Gondoljunk arra, hogy megtérésünkkor elsősorban Krisztusnak fogadtunk engedelmisséget, nem a gyülekezetnek. Szép a misszió szó és végzése hasznos, de ne tévesszük össze ezt a szót azzal a munkával, amit Krisztus ránk bízott és azzal a feladattal, amelynek teljesítését az Úr elvárja tőlünk.

Magyar testvéreim

Magyar testvéreim, közel, távol,
Elnyeltek minket távolok, síkok,
De én látva-látom
Sokan vádtelten — bánattal sírtok.

Ám ha hisszük az örök jót, szépet,
Lelkünkben már is szebb jövő épül
S e csodás hit-fényben
A jelenünk is áldássá szépül.

Amely nemzet művelt rétege
Nem megváltó szeretettel nevel,
— Száz év, vagy ezer — azt
A büntetés ostora éri el.

Földi iskolák — duzzadt értelmek,
Ezek lehetnek értelmes dolgok,
De élő hit nélkül
Rövid ideig lehet csak boldog.

Ha Napként fénylik is az értelem,
De lelkében nem tud gyermek lenni,
Kezét nem fogja Ő —
S Megváltó nélkül vészbe fog menni.

Hornik György

Istentisztelet

(Folytatás az 1. oldalról)

II.

Az újszövetségi nép is összegyülekezett a hét első napján, de nem istentiszteletre, hanem istentiszteletből. Mi volt az összejövetel célja és tartalma? Erre nézve találunk egy utalást az Újszövetségben: "És foglalatosak valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben" (Ap. cs. 2:42). Ez a leírás igazolja, hogy az újtestamentumi hívők az Úr iránti tiszteletüket nem az összejöveteleken végezték és imádatuk nem függött a jól kidolgozott istentiszteleti sorrendtől, sem vallásos attrakcióktól, mint "jó szónok", vagy "híres énekes" szereplésétől. Ezt a rövid bibliai leírást példának lehetne venni, de a mai felekezeteknek nem felel meg. Ebből az utalásból megtudjuk, hogy mivel foglalkoztak Krisztus tanítványai az összejöveteleiken. Érdemesnek találjuk részletezni ezt a bibliai verset.

1. Az újszövetségi nép foglalkozott az apostolok tudományával. Az apostolok elmondták azt, amit tanultak az Úr Jézustól. Elmondták személyes tapasztalataikat és meggyőződésüket. Beszédük nem foglalkozott társadalmi, politikai és gazdasági kérdésekkel. Feltehető, hogy több apostol is szólt. A "foglalkozás" szó arra is utal, hogy a hívők kérdéseket tettek fel, közölték tapasztalataikat és építették egymást. Ezek a hívők nem csak hallgatók voltak s az apostolok valószínűleg el is várták, hogy az atyafiak folytassanak eszmecserét Krisztus tanai felett. Nem volt díszes, magas szószék, nem volt a mai értelemben vett "prédikáció". De volt hitélet és az Úr igazsága felőli érdeklődés.

2. Az írás közli, hogy a hívők összejövetele közösség volt. A közösség azt

A közösség azt jelenti, hogy a jeruzsálemi gyülekezet tagjait nem a gyülekezet anyakönyve vagy tagnévsora tartotta össze, hanem egy különleges lelki vonzalom.

jelenti, hogy a jeruzsálemi gyülekezet tagjait nem a gyülekezet anyakönyve, vagy tagnévsora tartotta össze, hanem egy különleges lelki vonzalom. Ezek úgy néztek egymásra, mint akiket Krisztus kegyelme kihozott a bűn mocsará-

ból, a pusztulás gödréből és most együtt dicsőíthetik megváltó Urukát. Bármilyen jó és szép a prédikáció, akármilyen művészi az ének és a zene, vagy építészeti remekmű a templom, anélkül az összetartó érzés nélkül, hogy mindnyájan Krisztus által megmentett lények vagyunk, nincs közösség. Község nélkül pedig hiányos lelki életünk és nélkülözük Isten drága ajándékát.

3. Az összejöveteleken "megtörték a kenyeret". Ezt a kifejezést használták az első század keresztyénei az Úrvacsorára. Amikor ezt az egyszerű mondatot olvassuk és összehasonlítjuk a mai megnevezésekkel, mint "Úri szentvacsora", "Holy Communion", vagy a körülírásokkal, mint "Kiosztjuk a Szentjegyeket", "Úrvacsorát osztunk új kenyérre vagy új borra", akkor azt hihetnénk, hogy a mai keresztyének fejlettebbek, mint az első századbeliek. Az egyházak az egyszerű emlékvacsorát liturgiával, szép névvel magas rangra emelték. Szentté avatták a kenyértörést. Aki a szent jegyekkel él, az valamilyen módon kegyelemben részesül. Így tanítják az egyházak. A tagok nagy része pedig nem törődik a szent szertartással. Legtöbbnek halálos betegségében jut eszébe, hogy a "szent jegyekkel" élnie kellene, mielőtt meghal.

Az újszövetségi nép tudta, hogy értük lehet könyörögni, de helyettük senki sem imádkozhat.

Az Úrvacsora a hívők összejövetelének egyik oka volt. A kenyér megtörésében emlékeztek Krisztus megtörtetett testére és együtt hálát adtak megváltásukért. Az emlékezésből áldás fakadt és erőforrás lett.

4. Az együttes foglalkozáshoz tartozott a könyörgés, az ima. Jegyezzük meg, az imával a hívők foglalkoztak, nem csak az apostolok. Az imára a hívőknek volt szükségük. Az ún. "istentisztelet" imaóra volt. Ma a legtöbb felekezetben nincs közösségi, együttes könyörgés. Van azonban "pásztori ima". Az újszövetségi nép tudta, hogy értük lehet könyörögni, de helyettük senki sem imádkozhat.

A hívő közösségek tartanak külön imaórákat, de sok atyafi felfogásában azok "csak" imaórák és nem istentiszteletek. Zavaros felfogás ez.

Rendezzük viszonyunkat az Úrral. Szívünk majd megmondja, hogyan tiszteljük Istent.

U.

Pál apostol lelkipásztori elhívása

Emlékezzünk arra, amit Pál írt az apostoli elhívásáról és kirendeléséről az efézusi levél első versében: *“Pál, Jézus Krisztus apostola, Isten akarataból.”* Az apostol ehhez hasonló módon mutatkozik be több levelében. A Galátziába küldött üzenetében külön kihangsúlyozza, hogy őt Isten választotta és Isten küldte ki. *“Pál, apostol, nem emberekől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által”* (Gal. 1:1).

Az Újszövetség legeredményesebb igehirdetőjét és legertermékenyebb íróját nem emberek avatták fel és nem püspökök szentelték pappá. Ha Pál *“pappá szentelése”* a többi apostoltól, vagy a jeruzsálemi gyülekezettől függött volna, akkor sokáig kellett volna várnia, míg az Úr munkájába állhatott volna. A jeruzsálemi gyülekezet tagjai okkal féltek tőle és még csak gyülekezeti tagnak sem nagyon akarták befogadni. Nehéz helyzetben volt Pál. Ha nem lett volna Isten választott edénye, az első sikertelen csatlakozási kísérlet után hátat fordított volna az első keresztyén gyülekezetnek. Az Úr azonban védelmébe vette elhívott szolgálóját és Barnabás által meggyőzte az apostolokat, valamint a tagokat Saulus-Pál őszinteségéről. Lukács egyszerű szavakkal, egy versben közli ezt a drámai jelenetet. *“Mikor pedig Saulus Jeruzsálembe ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni, de mindnyájan féltek tőle, nem hívén, hogy ő tanítvány”* (Ap. cs. 9:26). Saulusnak ez volt az első apostoli nehézsége és próbája. Ez a próba a krisztusiak részéről érte. Az apostolokat és a jeruzsálemi gyülekezet tagjait* nem lehet kárhóztatni a bizalmatlanság miatt. Gyanakvásra Saulus adott elég okot. Saulus szerencsére megértette, hogy első nagy szolgálati nehézségének ő maga az oka. Apostol társait és testvéreit a bizalmatlanságért soha sem okolta.

Pál nem kapott a sivatagi iskolában kutyabőrre írt díszes diplomát és nem mutathatott fel lelkészavatási igazolványt. Kapott valami mást, amit semmiféle teológiai iskola és emberi kézzel nem adhat: *erős hitet, meggyőződést, valamint kijelentést közvetlenül az Úr-*

tól. Az evangéliumot, amit hirdetett, nem a Szentírásból, hanem magától Istentől vette.

Olvasóimat meg kell nyugtatnom. Az előbbi mondatokban nem kívántam azt a benyomást kelteni, hogy teológiai iskolákra nincs szükség és a gyülekezeti ordinálások feleslegesek. Az Újszövetség példát ad az avatásra. Timótheust ekként figyelmeztette tanítója, Pál: *“Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, amely adatott neked prófétálás által, a presbitérium kezeinek redő tévéseivel”* (Tim. I. 4:14). Az apostol írása és tapasztalata azonban arra figyelmeztet, hogy Isten hívását, Isten ki nyilatkoztatását, az Úrral való találkozást semmiféle emberi oktatás és aktus nem helyettesítheti.

Pál apostoli, pásztori kirendelésében — amely Istentől jött —, találunk egy további különlegességet: nem kapott emberi tanácsot s senki emberfia nem figyelmeztette, szép beszédben, pásztori kötelességeire. A teendőkre és a kötelességére egyenesen az Úrtól vette az utasítást. Leírása szerint tisztában volt lelkipásztori teendőivel. Két pontot említ.

(A) *“Hogy hirdessem a Krisztus végéremehetetlen gazdagságát”* (3:8). Egy tapasztalt, eredményes és tekintélynek örvendő prédikátor ezt a tanácsot adta a prédikátor társainak: *“Mindegy, hogy honnan vesszük az igehirdetés bibliai szövegét, a fontos dolog az, hogy az alap-szöveg Krisztusra vezessen és igehirdetésünket Krisztussal végezzük.”* Pál is így gondolkozott. Pál és az említett prédikátor tanácsa minden időre szól. Abban a kifejezésben, hogy Krisztus gazdagsága végéremehetetlen, az apostol közli velünk, hogy mi az ő értelme Krisztus titka felől. Az ő értelme az volt, hogy *Krisztus az evangéliumhirdetés örök témája maradjon.* Ezt a témát nem szabad társadalmi, emberbaráti, gazdasági és nemzeti témákkal felcserélni. Krisztus gazdagságából jut minden földi bajra gyógyír. Ésszerű az, ha Krisztus gazdagsága helyett az ember gyengeségét, erkölcsi szegénységét emlegetjük és ezek emlegetésével kívánunk a helyzeten javítani? A társadalom súlyos kérdéseit a *“szegény ember”* nem oldhatja meg. Ezekhez Krisztus gazdagsága kell.

Vegyük figyelembe Pál óvatosságát. Nem merte azt írni a 3. rész negyedik versében, hogy teljesen megértette Krisz-

tus titkát. Csupán annyit közölt, hogy mennyit értett meg a végéremehetetlenből. Krisztus titkát teljes egészében csak a mennyben fogjuk megérteni.

(B) A második feladatát az apostol abban látta, hogy *megvilágosítsa*, hogy miként *“rendelkezett Isten ama titok felől”*. Ha a 9. vers a hatodik versben írottakra vonatkozik, akkor a *“megvilágosítás”* alatt az Isten üdvtervének és a terv megvalósításának a következményeire mutat. Ez azt jelenti, hogy Isten terve *egységet, békességet és új embert* szándékozik létrehozni. Mindezt Krisztus által valósítja meg. *A megvilágosítás* szót mindenképpen figyelembe kell venniük mindazoknak, akik Isten üzenetét közvetítik. Ha van megvilágosítás, akkor létezik ködösítés is. Ködösítés az is, amikor a lelki fénycsóvát nem az igazi szellemi tárgyakra és problémákra irányítjuk.

A megvalósítás művelete akkor jár eredménnyel, ha a megvilágosítandók érdeklődnek és tényleg látni akarnak. *“Az az igazi vak, aki nem akar látni”*, — a népi szólás-mondás szerint. Viszont az is tapasztalati tény, hogy az igehirdető a megvilágosítással felkelti azok érdeklődését is, akiknek szemeik vannak és még sem látnak.

Hivatkozunk ismét az efézusi levél első részében olvasható és a már szóvá tett versre (18) *“És világosítsa meg szíveitek szemeit.”* A világosság szimbólum, több jelentéssel. Az egyik jelentés az igazságra és szentségre való törekvés. Az Úr Jézus a Nikodémussal való beszédében ilyen módon használta a világosság szót. *“Mert minden, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek. Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy”* (János 3:20—21). A világosság, akár gerjesztjük, akár valamit megvilágítunk, akár keressük, azt jelenti, hogy az igazságot szeretjük és nem kívánunk semmi olyant elkövetni, amit rejtenünk kellene.

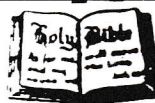
Jelen esetben a megvilágosítást a szó mindennapi használata szerint kell értenünk, azaz úgy kell az Igét, Isten rendelkezéseinek a titkát hirdetni *mindenkinek*, hogy mind tisztán lássa, mit akar az Úr. Az apostol ezzel közölte azt az elhatározását, hogy ő az evangéliumot egyszerűséggel, emberi bölcselkedéstől mentesen kívánja hirdetni.

U. B.

(Folytatjuk)

* / (Lukács a tagokat “tanítványoknak” nevezi. *“Krisztus tanítványa”* szebb név, mint egyház, vagy gyülekezeti tagság.)

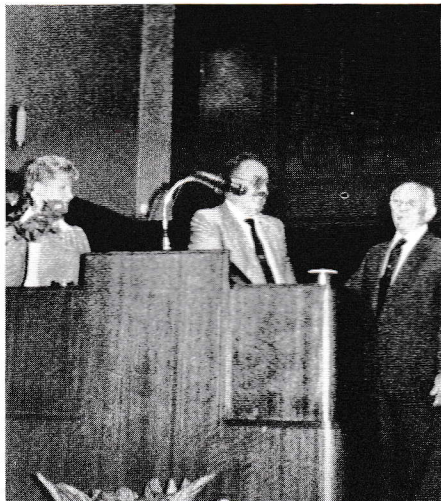
Misszió mezőkről...

Santa Monica

Kalifornia

A "Magyar Bibliai Gyülekezet" augusztus 25-én örömmel üdvözölte és iktatta be lelkipásztori szolgálatába *Vadász János* testvért. Bár hónapok óta szolgált az Igével, hivatalosan most foglalta el helyét.

Kóbori Péter testvér üdvözli Vadász Jánost és feleségét, Márhát.

Kóbori Péter gyülekezeti vén és diakónus testvér üdvözölte és szólt az Efézusi levél 4:11—12 igeversek alapján gyülekezetünk nevében. A beiktatás egysze-

rűen, csendesen, imádságos lélekkel ment végbe, ahogy azt gyülekezetünk és *Vadász* testvér is kívánta. Kóbori testvér Urunk áldását, vezetését és bölcsességét kívánta *Vadász* testvérré. Majd *Oláh Imréné* testvérnő üdvözölte *Vadász testvért* a nők nevében egy szép növény kíséretében. Mindkét testvérünk kihangsúlyozta az isteni szeretetet és jó viszonyt a közös szolgálatban.

Vadász testvér válaszában megköszönte a gyülekezet bizalmát, szeretetét, melyet már eddig is élvezett a testvériség részéről. Kifejezte álláspontját, mely szerint a tiszta Evangéliumot óhajtja hirdetni maradéktalanul, alkalmas, alkalmatlan időben.

Ugyancsak egy időben bemerítési alkalmunk is volt. *Buday Márta* testvérnő követte Urunk példáját a hullámsírbába. Hálát adunk az Úrnak ő érte.

Vadász János lelkipásztor és Buday Márta a bibliai alámerítés előtt.

Augusztus 18-án két testvér csatlakozott gyülekezetünkhez, akiket szeretettel fogadott gyülekezetünk. Életükre Isten áldását kívánva.

Úgy *Vadász* testvért, feleségét, édesanyját, valamint az új testvéreket üdvözljük. Örömmel és reménységgel nézünk a jövő felé.

Egy jelen volt

~~~~~ Imaélet Dél-Koreában ~~~~~

Erich Bridges jelenti a *Baptist Press* szeptember 12-i számában, hogy a koreai keresztyénség nagy lendületű előhaladása az ottani hívők imaéletének köszönhető. Leírja Bridges, hogy Koreában minden nap hajnalán több, mint egy millió keresztyén zárandokol az imaórák helyére. Koreában kb. 10 millió keresztyén él.

Ji Jong faluban minden reggel négy órakor megszólal a helyi baptista gyülekezet hangszórója. A legtöbb alvó felébred, megfordul az ágyában és alszik tovább, de egy csoport hűséges tag felkel és megy a hajnali imaórára. Korea más falvaiban és városaiban is ugyanaz történik.

Koreát sokáig úgy ismerték, mint a nyugalom országát. Ma arról nevezetes, hogy az "ima országa".

A reggeli óra nem az egyedüli idő, amikor a koreai hívők imádkoznak. Tartanak egész éjjel tartó imaórákat is. A *Kang Nam* központi baptista gyülekezet az imaház alagsorában egy személyes fülkét épített be a magán imádkozók részére. Összejönnek a hívők a hegyeken és magánházaknál imádkozásra.

"A rendes koreai gyülekezeti tag hisz a különleges imakérelem meghallgatásában" — mondta Paul Rhodes, déli bap-

tista misszionárius. "A koreaiak" — magyarázta Rhodes — "feltétlenül hisznek az ima meghallgatásában. Náluk az ima nem vallásos gyakorlat. Az ima meggyőződésük szerint hatásosan érinti életüket."

A *Kang Nam-i* imaházban épített imafülkékre szükség volt a koreai otthonok túlszűfolttsága miatt. A koreai hívők egyedül és hangosan imádkoznak s ezt csak a fülkében tehetik.

Intézményes, megszokott imák unalmas, tartalom nélküli szertartássá válhatnak. Erre az eshetőségre is gondolnak a koreaiak. A *Kang Nam-i* imaházba épített fülkék ajtajai elég magasak voltak, hogy az átlag termetűek beférjenek. De a gyülekezet prédikátora az ajtók magasságát felére csökkentette, azaz az indokolással, hogy aki imára megy, az térdeljen le az ajtó előtt, úgy menjen be és úgy imádkozzék.

*

Ez a koreai hír feleleveníti emlékeztünkben a magyarországi kiskőrösi gyülekezet imagyakorlatát az első világháború utáni években. A gyülekezet tagjai reggel, mielőtt a mezői munkába mentek, imaórára gyűltek egybe az imaházba. Nem csoda, hogy a kiskőrösi gyülekezet ma a legtöbb taggal rendelkező baptista közösség az Óhazában.

MIT VISZEK?

*Mit is viszek a nagy útra,
ha egyszer innen elmegyek?
Egy emléket, újat, régit,
arról, hogy e földön éltem
hetven, vagy nyolcvan évig?
Talán egyetlenegy mosolyt
azokból, mik rám ragyogtak?
Egyetlenegy szót azokból,
mit gyermekeim gagyogtak?
Egy szép hangot a dallamból,
egy lányét, vagy asszonyét,
a Bachét vagy Beethovenét,
kis tudásom kicsi részét,
szívem egyetlen érzését?
Ó jaj, ne áltassad magad,
minden, de minden itt marad,
de bizonyosságai a tetteknek,
miket cselekedtélt, követnek!*

Fejzsés András

NŐK ROVATA

Rovatvezető koordinátor: **Kish Gyuláné**
2944 Kossuth Rd. N.E. Palm Bay, FL 32905

Elnök: **Kish Ernőné**
Alelnök: **Bíró Gyuláné**
Titkár: **Ciraky Jánosné**
Pénztáros: **Mrs. Henry Austin**

Az Úr megjutalmazta hitemet

Georgia államban születtem, komoly hívő szülők gyermekeként. Édesapám baptista lelkipásztor volt. Édesanyám húga Kínában, unokatestvére pedig Brazíliában szolgált, mint misszionárius.

A jó származás ellenére nekem is szükségem volt megtérésre. Nyolc éves koromban elfogadtam az Úr Jézus Krisztust és hamarosan éreztem, hogy az Úr hív szolgálatára. 17 éves koromban tanítottam a vasárnapi iskolában. Először hat évesek osztályát, majd később a 13–14 évesek ifjúsági csoportját vezettem. Alakítottam egy missziói kört is. Az Úr a dicsőség!

Hogy a lelkimunkára jól felkészülhesek, egyetemi és szemináriumi tanulmányok végzésére volt szükség. Az iskolákba járás anyagilag nehéz volt, mivel édesapám 12 éves koromban elhunyt. Két évig hazulról jártam egy kollégiumba.

A kollégiumi évek után beiratkoztam a New Orleans-i szemináriumba. Utazásra és költségekre kölcsön kértem 50 dollárt. Az autóbusz költség 33 dollár volt s az ellátásra nem sok pénz maradt. Munkát kértem a szemináriumtól, de az iskolai munkákat már előbb mások kapták. Az Úrra bízam ügyemet és ismételtettem Pál apostol szavait: "Az én

Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint..." (Filippi 4:19). Az Úr gondot vett. Az egyik leány nem jött be az iskolába s a munkája az enyém lett. Később a szeminárium nyomdájában titkárnői állást is kaptam.

A szemináriumban az elméleti tanulmányok mellett missziómunkát is végeztünk. Hetenként kétszer az intézet autóbuszain kimentünk az úgynevezett "Francia vásártérre", valamint nagyobb útkereszteződésekre és ott tartottunk evangélizációs összejöveteleket. Gyakran mentünk a híres "Canal Streetre", amely akkor a világ legszelebb utcaja volt. Énekeltünk, hirdettük az evangéliumot, osztogattunk vallásos iratokat és bizonysgot tettünk a személyesen érdeklődők előtt. Évenként sok ezer lélek hallgatta az Igét és a Lélek sok bűnöst megtérésre indított.

Egy alkalommal a megyei börtönben tartottunk istentiszteletet. 4 rab volt jelen. Mind a négy halálraítelt volt. Én, mivel a hordozható harmóniumon játszottam, hátat fordítottam nekik, de a többi diák szemben állt velük. Alkalmat kaptak ezek az elítéltek, hogy halljanak az üdvösségről, mielőtt eltávoztak e földről. A tisztelet után a börtönőr megmutatta a kivégzési kamrát. Érezhető volt, amit Pál írt: "Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban" (Róma 6:23). A börtön komor, halált lehelő hangulata után jó volt ismét a szabad világba lépni.

Sok áldást nyertünk az istenfélő tanárok előadásából. Tanultunk és szolgáltunk. Szolgáltunk egy másik lánnyal együtt abban a gyülekezetben, ahol az egyik tanár fia volt a lelkipásztor. A prédikátor és drága felesége vittek autójukon az imaházba és sokszor meghívtak otthonukba vendégségbe.

A nyári szünidőben missziómunkát végeztem. Az egyik nyáron francia nép között (New Orleansban sok francia nemzetiségű egyén élt), a másik nyáron Louisiana államban tartott vasárnapi iskolai és ifjúsági tanfolyamot tartottam. Az itt kapott tiszteletdíjból visszafizettem a kölcsönkért 50 dollárt.

A szemináriumi tanulmány elvégzése

után beiratkoztam a Mercer University-be (Macon, Georgia). Az egyetem elnökének a kérésére veztettem az iskolai "diák mozgalmat". Vezettem a reggeli áhítatot, vagy gondoskodtam vezetőről. Öröm volt látni a sok diákot, aki összegyűlt imára és áhítatra az első tanóra előtt.

Anyagi helyzetemen sokat segített az, hogy az egyetemi postahivatalban és az egyetemi könyvtárban munkát kaptam.

Bizonysgot tehetek arról, hogy az Úr segítségével sok munka és szolgálat mellett megszerezhettem a missziószolgálatra képesítő diplomákat. Bebizonyosodott az Írás szava: "Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el" (II. Kor. 12:0).

Mindenért az Úr legyen a dicsőség!

Breztné, Maude Cobb

*

The Program

The leaders of our women's organizations are often troubled with the problems as to what the program should be for their meetings. Usually they think they can solve this problem by calling a good speaker. Of course, a good speaker can give an entertaining and inspiring message. But the problem for the missionary minded women in their meeting is given in the Bible. Out of the context of the Bible I can mention three essential points:

First, it should be a *meeting of united prayer*. We must believe that more things are wrought by prayer than through speeches or labor. It will be a great learning for our sisters if they will realize that the prayer is a power. It is also a way of accomplishment. We should learn not just to invite the Lord into our meeting, but to stay with us and counsel us and give us ideas and the will to accomplish what He tells us. Even if we would not do anything else in our meetings, we could gain much.

The second subject would be to discuss how we can *reach our unsaved neighbors, friends, or fellow workers* in our daily business. Of course, we all know this is the main task of every Christian to testify as to the saving power of our Lord. There is no other way by which we can help our churches and pastors than by turning our attention to our spiritual duty. We can think

LÉLEKJELENLÉT

A "Baptist Press" hírközlőny augusztus 7-i száma hozza a hírt Mexico Cityből: Mrs. James Philpot déli baptista misszionárius egyedül volt otthonában, július 30-án. Egy fiatalember jelent meg a lakás ajtajánál. A misszionáriusnő kávéfőzött a konyhában, s mivel azt hitte, hogy az ajónál álló férfi valamelyik hivatalos személy a víz, vagy a villanyművektől, kezében a kávéskannával ment az ajtóhoz. Megdöbbenésére az idegen kezében egy feléje irányított revolvert látott. Az idegen rabló volt. Egy hirtelen mozdulattal a kávé a rabló arcába loccsantotta. A rabló elmenekült.

Philpotné elmondta, hogy maga sem tudja, hogyan volt bátorsága arra, hogy a forró kávéval védekezzen.

also of our so-called back-sliding sisters. A friendly visit and kindly words may inspire them and they might come back.

The third point I mention is perhaps the least important and it is the *material assistance which our sisters can render*. This is, of course, good but let us not forget that helping materially our friends in any way is not necessarily Christian work. It is a humanitarian activity. Even non Christians can do this. I repeat, it is the least important in our consideration.

My dear sisters, here is the program. Be engaged in it and you will experience the blessing of the Lord.

Ruby Udvarnoki

Another Testimony

Dear Mrs. Udvarnoki,

I read with interest your article in the "Evangeliumi Hírnök" (Sept. 1, 1985 issue) entitled "Miracles Still Happen". It brought to my mind a similar experience I had in Puerto Rico immediately after the hurricane which struck there on August 12, 1956. Our two daughters and I were living in a rented apartment in town because Ellis was to be on furlough for study purposes for a year while I continued my teaching and the girls continued their studies on the island. When the hurricane actually struck, Ellis was travelling in Europe with a group of church executives.

The police forbid anyone to be out on the streets of San Juan that day. The girls and I spent that Sunday morning bailing out the water which poured into our bedrooms, through the louvered wooden windows because of the strong winds and the heavy rains.

Late afternoon, after the rains ceased, the girls and I decided to drive out to the 3-acre farm where our home was located, to see how much damage the hurricane had done to our property. I took the shortest route to the farm. That main road was covered with several inches of water. I inadvertently drove off the concrete and the two wheels on the driver's side got stuck in the middle strip separating the traffic going in opposite directions. I was unable to get the car back on to the highway — my wheels just spun in the mud. Several drivers offered assistance, but for one reason or another they were

unable to either push or pull my car out of the mud. Finally, a pickup truck with a young couple in the cab pulled up beside me to assess my predicament. The driver grabbed a heavy rope from his truck, tied my car to the rear of his truck and pulled my car back on the highway. I offered to pay him but he refused any money for his kindness.

We then continued our drive to the farm and found that the house had not been damaged at all, and that only one large fruit tree was blown to the ground.

We then decided to take another route on higher ground back to our apartment in town. We were only about

5 miles from there when my car just "died". Nothing I did would start the engine.

It was difficult to know what to do on this late Sunday afternoon. I knew that no garages would be open. I got out of my car looking for help, when along came the *same* pickup truck with the *same* driver. When I saw who he was, all I could say to him was, "The Lord sent you here — I'm sure of it! God bless you." And with the *same* rope, he towed our car home.

In our day and age, can miracles still happen? They certainly can, and do!

Esther Petre Plyler

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1985. november 17.

ESEMÉNYEK, MELYEKRE ÉRDemes VISSZAEMLEKEZNI

(II Timótheus 1:1—17)

Bevezető: Ezt a levelet Pál apostol Timótheusnak, mint egy személynek szóló levelet írta, az ő lelki gyermekének. Az apostol élete végéig közeledik és néhány jó emléket idéz fel. Emlékezteti Timótheust a képmutatás nélkül való hitre, amelyet édesanyja és nagynya mutatott neki.

Vajon az amerikai magyar baptista gyülekezetekben felnevelkedett ifjak milyen hitet láttak őseikben a gyülekezeti tanácskozások alkalmával?

I. Mire emlékezzünk?

a) Emlékezzünk a hálaadásra. Pál apostol mindig leveleiben először Istennek ad hálát.

b) Emlékezzünk meg imáinkban másokról, imádkozunk megtéretlen rokonainkért, barátainkért, betegekért, szükségben lévőkért.

c) Emlékezzünk, osszuk meg tapasztalatainkat a hitéletben, mit tett Isten velünk? Mondjuk el hitbeli meggyőződésünket másoknak is (II Tim. 1:8).

d) Emlékezzünk mások bátorítására. Egy néhány biztató, elismerő szó sokaknak új életkedvet, misszió munkára való lelkesedést ad.

e) Emlékezzünk, emlékeztessünk másokat Isten kegyelmi ajándékaira. "Gerszsd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van." — írja az apostol az ifjú szolgatársnak.

f) Emlékezzünk a hitéletben való kitartásra, hűségre. Nem pillanatnyi felángolásra van itt szó, hanem kiegyensúlyozott, szolgáló, engedelmeskedő, alandóan Istent dicsérő hitről (II Tim. 2:1—7).

g) Emlékezzünk az újéletben való járásra, újjászült életünkre. Milyen a mi életmódunk, beszédstílusunk a hétköznapi életben; nemcsak a gyülekezetben, hanem otthon, a munkahelyen, az újéletben?

h) Emlékezzünk az Ige tanulásra, amely hasznos és szükséges Isten gyermeke, Isten szolgái számára. Tanuljuk meg az aranymondást úgy, hogy ne olvassuk csak, hanem könyv nélkül tudjuk elmondani (II Tim. 3:15—16).

II. Emlékeink a múltból lehetnek jók és rosszak, igyekezzünk a jó eseményekre emlékezni. Ne legyünk feledékenyek. Emlékezőtehetségünket fejleszthetjük és eltompíthatjuk. Azok, akik Isten igéjével foglalkoznak azt tanítják és tanulják sokáig, késő öregkorban is, szellemileg sokkal frissebbek maradnak, mint akik Isten Igéjével nem foglalkoznak minden nap.

III. Mire ne emlékezzünk. A rajtunk esett sérelmekre, az ellenünk elkövetett igazságtalanságra, mások bűneire, botlásaira. Isten sem emlékezik meg ezekről. Miért akarunk mi ezekre emlékezni?

*

Aranymondatt: II Tim. 1:6.

*

Napi áhítat:

Nov. 11. H. II Tim. 1:1—7

Nov. 12. K. II Tim. 1:8—14

Nov. 13. Sz. II Tim. 2:1—13

Nov. 14. Cs. II Tim. 2:14—15, 20—26

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Nov. 15. P. II Tim. 2:1—9
Nov. 16. Sz. II Tim. 3:10—17
Nov. 17. V. II Tim. 4:1—13

1985. november 24.

EGYEK AZ ÚR JÉZUS KRISZTUSBAN (Filemonhoz írt levél)

Bevezető: Pál apostol a római börtönből írja levelét Filemonnak, családjának és a házukban való gyülekezetnek. Bűneink bocsánata, örökéletre való megváltásunk, egy ugyanazon megváltó Úr Jézus Krisztus által ledönt minden válaszfalat személy és személy között.

I. Onésimus az urától megszökött rabszolga visszatér urához, miután találkozott az Urak Urával és Pál bizonyágtételére megtér Rómában. A megtérés az újjászületés Onésimus életében, nemcsak szavakból, de tettekből is állott. Kész visszatérni ahhoz, aki őt rabszolgaként tartotta, aki őt súlyosan megbűntetheti. Megtérése hatással volt mindennapi életére. Belátta azt, hogy megszegte a törvényt, hogy urát becsapta és elszökött. Istennel és embertársával elkövetett bűneit rendezni akarta.

II. Pál apostol, aki a Krisztusról szóló bizonyágtételéért a római börtönben

Kérelem

Egy kanadai Magyar Református Gyülekezetnek szüksége van 100 db használható állapotban lévő angol—magyar énekeskönyvre. Ha valamelyik gyülekezetünknek van ezekből az énekeskönyvekből, bármennyi is, szíveskedjenek értesíteni az alábbi testvért. A szívességet előre is köszönjük.

Rev. Joseph Bogar
7852 Robinson Ave.,
Allen Park, Michigan 48101
Tel.: (313) 928-6099

„Ha megtörnéd is a bolondot mozsárban... nem távoznék el tőle az ő bolondsága.”
Példabeszédek 27:22

volt, Onésimust egy kísérő levéllel viszsza küldi Filemonhoz. A levélben Pál szinte elismeri, hogy Onésimus helytelenül cselekedett és kéri Filemont (nem követel, parancsol, zsarol, hanem kér), hogy fogadja Onésimust úgy, mint atyafit, az Úr Jézus Krisztusban. Hajlandó kártérítést is fizetni Pál Onésimusaért.

III. Pál a szegény, idős, a római börtön rabja. Filemon a gazdag, a rabszolgatartó, Onésimus a szökött rabszolga egy közös nevezőre jut. Az Úr Jézus Krisztus által testvérek lettek (Ef 2:13). Tanít ez az Ige arra, hogy a fajok, nemzetek, politikai és társadalmi rendszerek, társadalmi osztályok közötti válaszfalak lebonthatók azok között, akiket az Úr Jézus Krisztus drága véren megváltott.

Befejezés: Az evangéliumi, a krisztusi gyülekezetek tagjai tehát elsősorban nem románok és magyarok, zsidók és nem zsidók, fehérek és színesek, kapitalisták és kommunisták, mérnökök és napszámosok, professzorok és tanulók, hanem az Úr Jézus Krisztus drága véren megváltott testvérek (Jakab ap. 2:1—9).

Minden testvérnek meg van a feladata, de a Krisztus által hozott egység szeleme kell, hogy urálja a gyülekezetet. Egy a fő, az Úr Jézus Krisztus.

Nézzük meg, milyen a mi felfogásunk? Miként fogadjuk mi a gyülekezet tékozló fiait vissza? Használjuk-e a gyülekezet volt tajaival szemben a megtérést, a megbocsátást. Szeretjük-e őket, mint a Krisztus vérein megváltottakat?

*

Aranymondatt: I Kor. 12:13.

*

Napi áhítat:

Nov. 18. H. Róma 8:9—17
Nov. 19. K. Efézus 4:1—7
Nov. 20. Sz. János ev. 17:20—26
Nov. 21. Cs. I Kor. 12:12—21
Nov. 22. P. Filemon 1—14
Nov. 23. Sz. Filemon 15—20
Nov. 24. V. Galátzia 3:23—29

Hunter-Vadász János

Bemérítések

Vác. Pünkösöd napján 5 megtért lelket merített be *Hargas Gyula*, körzeti lelkipásztor. Az evangéliumi üdvözlétet *Herjeczki András* ny. lelkipásztor hozta.

*

Szokolya. Június 16-án örömmel nepe volt a gyülekezetnek, amikor három megtért egyén követte Krisztust az alámerítésben. Az alámerítést *Hargas Gyula*, lelkipásztor végezte. Az Úr üzenetét *Herjeczki András* ny. lelkipásztor hozta.

*

Újpest. Július első vasárnapján három megtért ifjút merített be *Révész Benjámin* lelkipásztor. Az igei üzenettel *Marsal János* lelkipásztor szolgált.

*

Budapest, Wesselényi utca. Hat megtért egyént merített be *Szűcs József* december 9-én. *Herjeczki András* volt lelkipásztor szolgált az Igével.

American Hungarian Baptist Union Receipts for August & September 1985

Home Mission

Hungarian Baptist Women Union \$100.00; Bethesda Church, Palm Bay, FL. \$215.00; Bethesda Home, Palm Bay, FL. \$600.00; Hungarian Church, New York, NY. \$50.00; Silliman Church, Bridgeport, CT. \$81.07; Chestnut Street Baptist Church, Wadsworth, OH. \$50.00 — **\$1,096.07.**

Literary Fund

Bethesda Retirement Home, Palm Bay, FL. \$393.55; Hungarian Baptist Women Union \$100.00 — **\$493.55**

Special Mission

Hungarian Church, New York, NY. \$50.00; Bethesda Church, Palm Bay, FL. \$70.00 — **\$120.00**

Foreign Mission

Hungarian Baptist Women Union \$100.00.

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher

31 százaléka azoknak, akik öngyilkosságot követnek el, alkoholista. Az alkoholista öngyilkosságok száma 58-szorosa a nem alkoholistáknak.

*

Bizalmatlan emberben ne bízz!